

L'art al servei de la protecció dels animals

M. Dolors Màdico (*)

Sóc artista i proteccionista. Avui no milito en cap col·lectiu però he estat vocal de la Federació de Proteccionisme Espanyol (FES-PAP).

Per mi, el proteccionisme és la comprensió de la injustícia a que l'home sotmet els altres habitants del planeta.

Sempre he treballat amb esperança i il·lusió. He fet campanyes i conferències en pro del proteccionisme, però és trist que després de tanta feina els resultats siguin molt minsos.

La realitat del proteccionisme d'avui és que hi ha una manca de conscienciació per part de la societat. Som un poble que, malauradament, frueix amb el sofriment dels animals. Moltes vegades som poc previsors i, per bé que tinguem lleis, no les fem servir.

Voldria parlar d'ignorància davant de fets on el maltractament dels animals és evident. Quan penso que les curses de braus en diuen "arte taurino" se'm desbaraten tots els principis.

Hem d'entendre que la terra no és sols patrimoni de l'home. L'home és un hoste més i prou. No podem abusar de l'hospitalitat ni de la nostra intel·ligència sacrificant qualsevol forma de vida segons el nostre caprici.

Som, dintre d'una escala evolutiva, potser en els graons superiors; tanmateix això no vol dir que puguem trepitjar els que són més avall. Crec que l'home és el germà gran i s'ha de comportar com a tal: ajudant els germans petits, més febles i menys intel·ligents.

Quan jo tenia quatre anys vaig presenciar la mort d'un cavall. Era a l'escorxador de Reus. L'estaven matant a cops de maça, com era costum en aquells temps (1959). Li va caure el drap que li cobria els ulls i la seva mirada suplicant i la meua, aterrida, es van fondre i jo, espantada com estava i sense poder-lo ajudar en aquell suplici, li vaig prometre, plena de ràbia, que de gran li faria justícia i lluitaria per uns drets

que tot ser viu té, però que ahir i avui encara no són respectats.

Finalment he optat pel camí de l'art com a mitjà d'expressió dels meus sentiments de proteccionista.

Penso que una imatge val per mil paraules. Vull dir que en un quadre puc representar els sentiments vers els animals que estimo tant. El que en una conferència sols puc dir amb paraules, en un quadre ho puc dir amb colors.

Ser proteccionista vol dir estimar més per arribar a l'estimació. Primer cal entendre la manera de viure dels animals i el seu hàbitat, la qual cosa és tan apassionant que no tardes gens a estimar-te'ls.

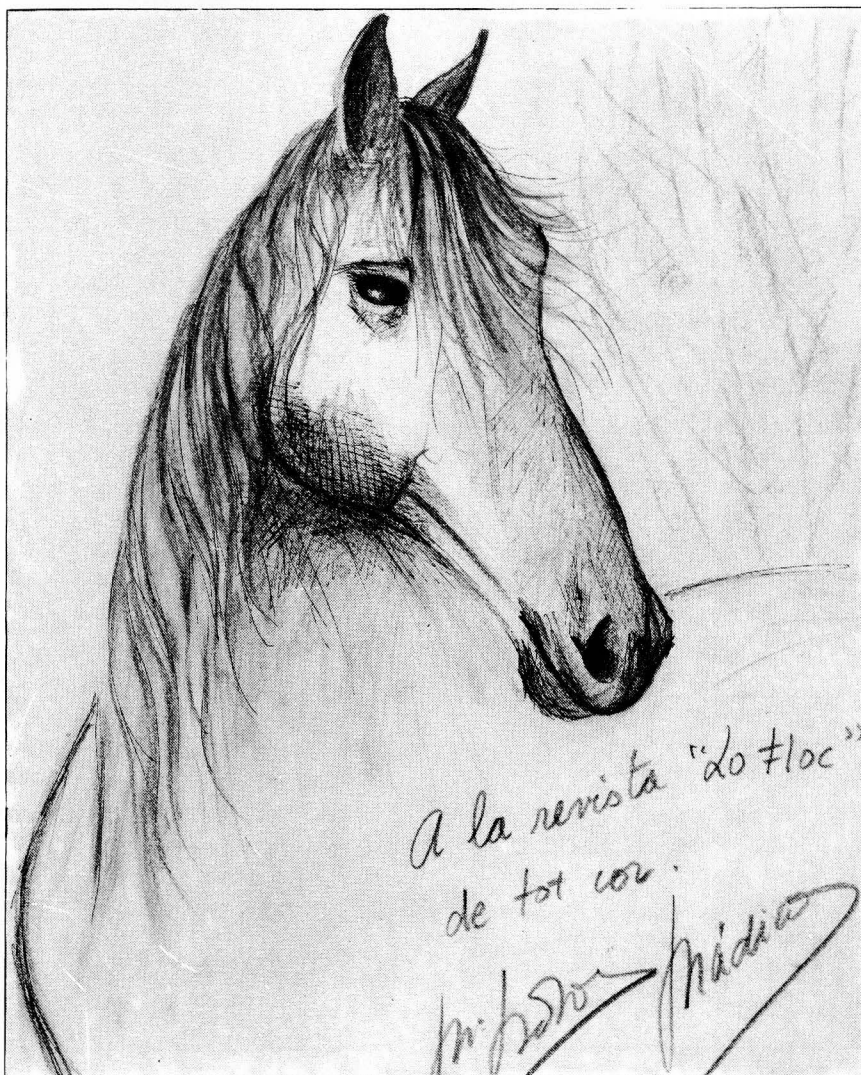
Tot el que pertany a aquest

món és molt interessant, però no es pot demanar que a tothom agradi.

Aleshores és quan hi ha d'haver respecte. Aquest és el mot clau perquè s'acabi el problema.

Quan l'home respecti els altres habitants de la terra s'haurà acabat el proteccionisme, però ara per ara hem de continuar lluitant perquè aquesta utopia es faci algun dia realitat. ●

(*)Pintora i ex-vocal de la Federació de Proteccionisme Espanyol.

Dibuix a tinta i llapis, original de M. Dolors Màdico.